

Call no: B. (NS)Cr86

Title: Der pasuk ...

כותר: דער פסוק ...

Imprint: [England] : Yosef, [19--]

דפוסת: [אנגליה] : יאזעף, [19--]

Collation: 1 broadside ; 25 x 19 cm.

הערות: סוג הגליון: שיר. תחילת השיר: אין חדר געלערנט ...

Subject: Yiddish poetry - England - London.
Jews - England - London - Religious life and customs

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דער פסוק

1

אין חדר געלערנט האָט דער רבי דאָס קינד,
 דעם פסוק לאַ הננוב גערענק.
 פֿערגעסען האָט דאָס אינגעלע. דעם טייטש געשווינד,
 און האָט בעקומען די לעפקע קרענק.
 די קרענק אָבער האָט איהם געשמעקט זעהר גוט
 פֿון דעם אונגליק, אָבער נישט ביו צום לעצט.
 געהאפט האָט מען איהם ביי עפעס וואָס נישט
 און אויף 10 יאָהר איהם אַרײַן געזעצט.
 (פֿראַזע) דער רבי טרעפט איהם אין געפֿענגעניש.
 און פֿרעגט איהם: „וואָס הייסט דאָס? איך האָב
 דאָך דיך געלערענט דעם פסוק פֿון לאַ הננוב?“
 נישט שולדיג רבי: „אוי מיין קינד אלע גנבים
 אז מען האַפט זיי זאָגען זיי אז זיי זײַנען נישט שולדיג.
 אָבער אין דעם איז נור שולדיג דער פסוק 3 מאל.
 לערן יונגילע מיט חשק אין דעם איז נור שולדיג דער פסוק
 איהר זעהט דאָך אז מען מוהט נישט ווי אין פסוק שטייט.“

2

בן שמונה עשרה לחופה אין חדר
 האָט ער געלערענט און פֿערגעסען די טייטש
 ביו 30 יאָהר געהילעט האָט ער כסדר.
 און אַ בחור איז נאָך דער יונגאָטש
 מיט אַ פנים פֿון קנייטשען אין דעם מויל נישט קיין ציין.
 אַ ליסע קאָפּ און די פֿיס פֿערררייט,
 דער כלה קען 3 מאל דער אפטיט פֿערגיין
 ווען זי אַזא חתן דערזעהט.
 דער רבי דערזעהט איהם פֿרעגט ער איהם
 ווער האָט דיך אַזוי שיין געמאַכט?
 רבניו איך בין נישט שולדיג.
 דעם ליסע קאָפּ האָב איך בעקומען פֿון צו פֿיל לערנען.
 די פֿיס פֿון אַ פֿערקילונג, די ציין זײַנען
 מיר פשוט גלאַט אַרויס געפֿאלען.
 דערצייל עס דער באַכע דײַנע.
 נישט דאָס לערנען איז שולדיג
 און נישט דאָס פֿערקיהלונג
 אין דעם.... פסוק.

3

לא תחמוד נישט גלוסטען מיט אַ געוואַלד
 נישט דער רבי דעם קינד צו פֿערשטיין.
 ווי דאָס יונגעלע ווערט נור 18 יאָהר אלט
 טייטשט ער אַנדערש דעם פסוק אַליין.
 דעם חבר'ס ווייב האָט ער קאָמפּלימענטען געמאַכט
 ביו דער חבר האָט איהם געכאַפט
 און באַלד האָט ער איהם אַ פאָר בלאָע אויגען געמאַכט,
 זיין פנים, די נאָז גוט צוקלאַפט,
 (פֿראַזע) דער רבי זעהט איהם,
 אַה, שלמה'לע, וואָס איז דאָס? ווער האָט דיך
 אַזוי צוואַשעט, אַזוי בלוי געמאַכט?
 אַה! ענטפֿערט ער, איך בין אין דעם נישט שולדיג,
 מיין חבר האָט מיר אַזוי צו'הרג'עט פֿאַר גאָר נישט,
 איך בין נישט שולדיג, א. ז. וו.

4

אַן אלטיטשקער האָט שטאַרקט נאָך דעם פסוק געשטרעכט
 הרי אַת מקודשת לי.
 4 ווייבער האָט ער שוין לאַנג איבערגעלעבט,
 און געהמט אַ פֿינפטע מיידעל דערצו.
 דאָס קיידעל האָט דעם אלטיטשקען אויסגעבראַכט,
 מיט אַ יונגען מאַן האָט זי צוגעלעבט אַ וועלט.
 און פֿרוצים איז זי גאָר אַנטלאָפֿען ביו גאַכט,
 און פֿערנומען זיין לעצט ביסעל געלד.
 (פֿראַזע) דער אלטיטשקער שטייט אויף אין דער פֿריה,
 אוי, אַ צרה, נישטא די ווייבעל,
 נישטא די געלד! לויפֿט ער באַלד צום רבי'ן
 און קלאַגט זיך, רבי לעב, שולדיג איז דאָ
 קיינער נישט ווי גאָר ער און זי און זי
 און ער, געה, דו אלטער ראַקען-פֿרעסער.
 נישט ער איז שולדיג, נישט זי איז שולדיג
 דערצעהלסטו מיר, פֿערגעס נישט זי איז
 אַ יונג ווייבעל און ער איז אַ יונגער מאַן
 פֿון 18 יאָהר, דו פֿערשטעהסט שוין אלטער,
 נאָר פֿון 18 יאָהר...

אלערליי ליעדער און ביכער צום לעזען איז נאָר ביי מ. יאָזעף, 174 קאממערשעל רויך, איסט.